

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/20728 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 15 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 16 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

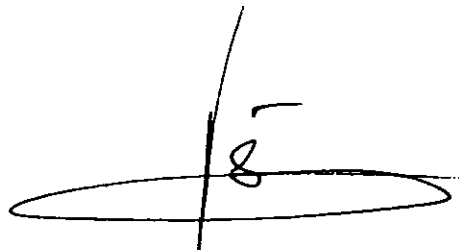
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

422.

Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGESector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/20728 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op _____,
van Turkse nationaliteit,
IND dossiernummer 0312.17.0065,
eiser,
gemachtigde: mr. F. Kilic, advocaat te Amsterdam;
tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. P.A.L.A. van Itersum, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Eiser is met ingang van 15 juni 2004 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij partner', met een geldigheidsduur tot 26 april 2005.

Bij besluit van 11 april 2005 heeft verweerder deze vergunning met terugwerkende kracht ingetrokken per 7 januari 2005.

Op 2 mei 2005 heeft eiser verzocht om wijziging van de beperking van zijn verblijfsvergunning in het verrichten van arbeid in loondienst bij wasserij _____ te

Bij besluit van 20 november 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen.

Verweerder heeft het tegen dat besluit gerichte bezwaar bij besluit van 16 april 2007 ongegrond verklaard.

Bij brief van 15 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Het beroep is ter zitting van 14 september 2007 behandeld. Eiser is niet verschenen.

Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/20728 BEPTDN/BE

blad 2

2. Standpunten

Verweerder heeft de verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf bij partner' ingetrokken, omdat in ieder geval vanaf 7 januari 2005 niet meer werd voldaan aan het vereiste van samenwoning.

Verweerder heeft de aanvraag tot wijziging van de beperking van de verleende verblijfsvergunning in de beperking 'het verrichten van arbeid in loondienst' afgewezen, omdat eiser niet voldoet aan de voor dat verblijfsdoel gestelde vereisten. Eiser heeft een arbeidsovereenkomst overgelegd, waaruit blijkt dat hij per 10 januari 2005 werkzaam is in de functie van medewerker van een wasserij. Uit informatie van het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI) is gebleken dat voor de ongeschoolde arbeid van eiser in voldoende mate prioriteitgenietend aanbod van werknemers op de Nederlandse arbeidsmarkt aanwezig is. Eiser kan volgens verweerder geen rechten ontleenen aan de Associatieovereenkomst EEG - Turkije en het Associatiebesluit 1/80, omdat hij niet ten minste één jaar legale arbeid heeft verricht op grond van een niet omstreden verblijfsrecht.

Eiser stelt in beroep dat verweerder rekening had moeten houden met alle feiten en omstandigheden die tot vergunningverlening hadden kunnen leiden. Eiser is sedert 2004 in Nederland. Zijn relatie is buiten zijn wil geëindigd. Eiser is ingeburgerd en actief op de arbeidsmarkt. Deze omstandigheden hadden verweerder aanleiding moeten geven eiser met toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid in het bezit van de gevraagde verblijfsvergunning te stellen.

Eiser stelt voorts dat verweerder hem had moeten horen alvorens op het bezwaar te beslissen.

3. Overwegingen

3.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of verweerder heeft kunnen besluiten om eisers aanvraag tot wijziging van de beperking van zijn verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in 'het verrichten van arbeid in loondienst' af te wijzen.

3.2 Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden afgewezen, indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

In artikel 3.31, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) is bepaald dat met inachtneming van het tweede lid en de artikelen 3.33 en 3.99 tot en met 3.104, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid in loondienst wordt verleend aan de vreemdeling die in Nederland arbeid in loondienst verricht of gaat verrichten en waarvoor na toetsing aan prioriteitgenietend aanbod op de Nederlandse arbeidsmarkt een tewerkstellingsvergunning als bedoeld in artikel 1, onder c, Wet arbeid vreemdelingen (Wav) is afgegeven.

3.3 Eiser heeft bij de aanvraag een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd overgelegd, waaruit blijkt dat hij sedert 10 januari 2005 werkzaam is bij wasserij de Schoonheid te Amsterdam, in de functie van medewerker. Niet in geschil is dat het gaat om ongeschoolde arbeid, waarvoor in voldoende mate prioriteitgenietend aanbod van werknemers op de Nederlandse arbeidsmarkt aanwezig is. Evenmin is nog in geschil dat eiser geen rechten kan ontleenen aan de

Zaaknummer: Awb 07/20728 BEPTDN/BE

blad 3

Associatieovereenkomst EEG – Turkije en het Associatiebesluit 1/80.

3.4 De rechtbank is van oordeel dat eisers stelling dat verweerder gebruik had moeten maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid geen doel kan treffen. Zoals ook door verweerder in het verweerschrift en ter zitting is aangegeven, is eiser in bezwaar niet opgekomen tegen de overweging in het besluit van 20 november 2006 dat niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan bij afweging van alle betrokken belangen van het beleid zou moeten worden afgeweken. Eerst in beroep stelt eiser dat sprake is van bijzondere omstandigheden die verweerder aanleiding hadden moeten geven om met toepassing van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb) van het beleid af te wijken. De rechtbank acht het in strijd met een goede procesorde om die stelling bij de beoordeling van het beroep te betrekken, nog daargelaten dat eiser niet heeft geconcretiseerd van welke beleidsregels verweerder had moeten afwijken.

3.5 De rechtbank is voorts van oordeel dat ook eisers stelling dat hij ten onrechte niet is gehoord alvorens op het bezwaar is beslist, dient te falen. Van het horen kan ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb, worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is. Hiervan is sprake wanneer reeds aanstonds blijkt dat het bezwaar ongegrond is en geen twijfel over die conclusie mogelijk is. Gezien hetgeen hiervoor is overwogen, heeft verweerder het bezwaar kennelijk ongegrond kunnen achten en van het horen van eiser kunnen afzien.

3.6 Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

3.7 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J.C. Hangx en in tegenwoordigheid van mr. J.T.M. Nijboer als griffier in het openbaar uitgesproken op 15 OKT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden: 15 OKT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Hagg & Van Koesveld
advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6714	B - 9 NOV 2007
ZAAKNR.	7861
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per Falk Courier en per fax: 070 - 365 13 80

Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Mevr. mr. I.M. Hagg
Mevr. mr. J. van Koesveld
Mevr. mr. F. Kiliç

Secretariaat
Mevr. N. Nanne

Datum: 9 november 2007

Betreft: / Hoger beroep

Ons kenmerk: 0745975/FK/LK

Uw kenmerk:

Toevoeging aangevraagd

HOGER BEROEP

Edelachtbaar College,

Namens geboren op en van de Turkse nationaliteit, wonende te Nederland, te dezer zake domicilie kiezende te 1016 DK Amsterdam aan de Westermarkt 2a, ten kantore van de advocaat en procureur mr. F. Kiliç, die te dezer zake door voornoemd bepaaldelijk is gevolmachtigd, en als zodanig optreedt om namens dit Hoger Beroep in te stellen, met het recht van substitutie, u derhalve mededelend dat ondergetekende, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door voornoemd;

Hoger Beroep instelt tegen de uitspraak d.d. 15 oktober 2007, verzonden op 15 oktober 2007, van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, met registratienummer AWB 07 / 20728, waarbij het beroepsschrift d.d. 15 mei 2007, welke is gericht tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 16 april 2007, ongegrond is verklaard.

Grief I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

"De Rechtbank is van oordeel dat eisers stelling dat verweerder gebruik had moeten maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid geen doel kan treffen. Zoals ook door verweerder in het verweerschrift en ter zitting is aangegeven, is eiser in bezwaar niet opgekomen tegen de overweging in het besluit van 20 november 2006 dat niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan bij afweging van alle betrokken belangen van het beleid zou moeten worden afgeweken. Eerst in beroep stelt eiser dat sprake is van bijzondere omstandigheden die verweerder aanleiding hadden moeten geven om met toepassing van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb) van het beleid af te wijken. De Rechtbank acht het in strijd met een goede procesorde om die stelling bij de beoordeling van het beroep te hetrekken, nog daargelaten dat eiser niet heeft geconcretiseerd van welke beleidsregels verweerder had moeten afwijken." (r.o. 3.4)

De Staatssecretaris heeft in de bestreden beschikking niet gemotiveerd waarom appellant niet in aanmerking komt voor verblijf met gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Appellant heeft immers eerder rechtmatig verblijf gehad en heeft zodanig sterke banden met de Nederlandse samenleving dat het op de weg van de Staatssecretaris had gelegen om een gereede belangenweging te maken waarbij het belang van appellant tot verblijf had dienen te worden afgewogen tegen het belang van de Staat om een restrictief toelatingsbeleid te voeren. In de bestreden beschikking mist appellant de motivatie omtrent de afwijzing hiervan en de Rechtbank heeft in zijn uitspraak miskend dat appellant wel degelijk belang heeft om zijn verblijf alhier voort te zetten, vooral nu hij in het verleden rechtmatig verblijf heeft gehad en ook met een geldig visum Nederland is ingereisd. Nu appellant meerdere redenen heeft aangevoerd waarom zijn verblijf alhier gerechtvaardigd is, had het op de weg van de Rechtbank gelegen om de Staatssecretaris omtrent dit punt te wijzen op haar motiveringsplicht.

Grief II

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

"De Rechtbank: is voorts van oordeel dat ook eisers stelling dat hij ten onrechte niet is gehoord alvorens op het bezwaar is beslist, dient te falen. Van het horen kan ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb, worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is. hiervan is sprake wanneer reeds aanstonds blijkt dat het bezwaar ongegrond is en geen twijfel over die conclusie mogelijk is. Gezien hetgeen hiervoor is overwogen, heeft verweerder het bezwaar kennelijk ongegrond kunnen achten en van het horen van eiser kunnen afzien." (r.o. 3.5)

De hoorplicht is een essentieel onderdeel van de bezwaarfase waar slechts van afgeweken kan worden indien er sprake is van een bezwaar waarover geen twijfel mogelijk is dat de conclusie ongegrond is. Gelet op al hetgeen aangevoerd is in bezwaar, vooral de bijzondere omstandigheden in het kader van artikel 4:84 Awb, had het op de weg van de Staatssecretaris gelegen om appellant in de gelegenheid te stellen zijn verhaal middels een hoorzitting nader uiteen te zetten. Vooral als Turks onderdaan, beroep doende op de Associatieovereenkomst EG-Turkije, en Associatiebesluit 1/80, is het achterwege laten van de hoorzitting in strijd met het Europees Vestigingsverdrag en heeft de Rechtbank dit ten onrechte miskend.

REDENEN WAAROM:

appellant zich wendt tot de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met het eerbiedig verzoek tot:

- I. Gegrond verklaring van het namens appellant ingestelde hogere beroepsschrift;
- II. Vernietiging van de uitspraak van de Rechtbank Arnhem d.d. 15 oktober 2007, met registratienummer AWB 07 / 20728;

Hagg & Van Koesveld
advocaten

III. Terugverwijzing naar de Rechtbank;

IV. Veroordeling van de Staat in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten voor rechtsbijstand, alsmede in de kosten van de rechtbankprocedures.

Hoogachtend,

mr. F. Kiliç
bepaaldelijk gevolmachtigde

bijlagen:

- uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage d.d. 15 oktober 2007
- beschikking op bezwaar d.d. 16 april 2007
- beroepsgronden d.d. 19 juni 2007